

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **GRUPO ANTOLIN BOHEMIA, a.s.**, se sídlem Svárovská 696, Stráž nad Nisou, IČ: 60192925, zastoupen JUDr. Václavem Faltýnem, advokátem se sídlem v Domažlicích, nám. Míru 143, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, Budějovická 7, Praha 4, řízeních o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 7. 2014, č. j. 26542-5/2014-900000-304.8, č. j. 26542-4/2014-900000-304.8, č. j. 26540-3/2014-900000-304.8, č. j. 29745-7/2014-900000-304.8, č. j. 29745-2/2014-900000-304.8, č. j. 31328-2/2014-900000-304.8,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 8. 7. 2014, č. j. 26542-5/2014-900000-304.8, č. j. 26542-4/2014-900000-304.8, č. j. 26540-3/2014-900000-304.8, č. j. 29745-7/2014-900000-304.8, č. j. 29745-2/2014-900000-304.8, č. j. 31328-2/2014-900000-304.8 **se zrušují** a věci se vracejí žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 45 346 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Václava Faltýna, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ze dne 8. 7. 2014, č. j.: 26542-5/2014-900000-304.8 (dále též „rozhodnutí 26542-5“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí vydanému Celním úřadem pro hlavní město Prahu dne 27. 1. 2014 pod MRN 14CZ5100001FAWEH31, a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ze dne 8. 7. 2014, č. j.: 26542-4/2014-900000-304.8 (dále též „rozhodnutí 26542-4“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí vydanému Celním úřadem pro hlavní

město Prahu dne 27. 1. 2014 pod MRN 14CZ51000019HJJ6M4, a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ze dne 8. 7. 2014, č. j.: 26540-3/2014-900000-304-8 (dále též „rozhodnutí 26540-3“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí vydanému Celním úřadem pro hlavní město Prahu dne 28. 2. 2014 pod MRN 14CZ51000016EVWA16, a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ze dne 8. 7. 2014, č. j.: 29745-7/2014-900000-304.8. (dále též „rozhodnutí 29745-7“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí vydanému Celním úřadem pro hlavní město Prahu dne 26. 3. 2014 pod MRN 14CZ510001G1RFS90, a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ze dne 8. 7. 2014, č. j.: 29745-2/2014-900000-304.8 (dále též „rozhodnutí 29745-2“), vydanému Celním úřadem pro hlavní město Prahu dne 7. 4. 2014 pod MRN 14CZ51000015BA5327, a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ze dne 8. 7. 2014, č. j. 31328-2/2014-900000-304.8 (dále též „rozhodnutí 31328-2“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí vydanému Celním úřadem pro hlavní město Prahu dne 14. 5. 2014 pod MRN CZ51000016L0Z583, a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce ve výše uvedených obsahově totožných žalobách uvedl, že rozhodnutí 26542-5, rozhodnutí 26542-4, rozhodnutí 26540-3, rozhodnutí 29745-7, rozhodnutí 29745-2 a rozhodnutí 31328-2 (dále též „napadená rozhodnutí“) jsou výsledkem odvolacích řízení iniciovaných odvoláními žalobce proti rozhodnutím Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jimiž bylo žalobci v souvislosti s propuštěním zboží do režimu volného oběhu vyměřeno a předepsáno k úhradě antidumpingové clo, přestože mu dovezené zboží nepodléhá. Z tohoto důvodu jsou napadená rozhodnutí i jim předcházející prvoinstanční rozhodnutí nezákonná. Z hlediska stanovení, zda předmětné zboží podléhalo nebo nepodléhalo antidumpingovému clu, bylo fakticky i právně významné to, zda se jednalo o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken nebo o rohože vyrobené ze skleněné stříže. Mezi žalobcem a celními orgány nebylo sporu o tom, že dotčeným zbožím byly rohože vyrobené ze skleněné stříže. Žalobce však na rozdíl od celních orgánů tvrdí, že se nejednalo o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken ve smyslu tohoto pojmu používaného prováděcím nařízením Rady (EU) č. 248/2011 a že dotčené rohože, vyrobené ze skleněné stříže, nepodléhají konečnému antidumpingovému clu, přestože je sazebně nelze zařadit jinak než pod TARIC kód 7019 31 00 90, k němuž Taric vedený v elektronické podobě automaticky přiřazuje antidumpingové clo, aniž by to mohl subjekt stojící vně správy při elektronickém podání celního prohlášení jakkoli ovlivnit. Podle žalobce byl rozhodujícím pro rozhodnutí, zda zboží podléhá antidumpingovému clu ve smyslu prováděcího nařízení Rady (EU) č. 248/2011, popis zboží uvedený v citovaném prováděcím nařízení. Konečnému antidumpingovému clu podle čl. 1 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 248/2011 podléhají jen rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken. Nepodléhají mu rohože vyrobené ze skleněné vlny, ani rohože vyrobené ze skleněné stříže.

Žalobce dále namítal nesprávný postup žalovaného, který oproti původnímu celnímu řízení nově zmiňoval a stavěl napadené rozhodnutí na odpovědi Evropské komise, Generálního ředitelství pro obchod, Ředitelství H – Ochrany obchodu a na názoru GR TAXUD z roku 2013. Dle žalobce se jedná o nové podklady, opatřené žalovaným až v průběhu odvolacího řízení, o nichž žalovaný žalobce nevyrozuměl v průběhu odvolacího řízení a neumožnil mu vyjádřit se k nim a navrhnout další důkazy. Žalovaný tak podstatným způsobem porušil ustanovení o řízení, zejm. § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), když žalobci upřel jeho základní procesní právo, přičemž toto samotné pochybení mohlo mít a mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Skutečnost, že se žalobce s uvedenými podklady seznámil již v jiných řízeních, je z hlediska uplatněného žalobního důvodu nevýznamná, neboť to, že odvolací orgán použije určité podklady v jiném řízení, jej nezavazuje zákonné procesní povinnosti v tomto řízení. Dle názoru žalobce nemůže dojít k nápravě ani v následném soudním řízení, neboť soud nemůže suplovat činnost žalovaného. Doplněné podklady představují názory orgánů či institucí EU, které jsou jen právně nezávazným názorem jiného orgánu veřejné moci, a navíc jde o názory, jež jsou v rozporu s obsahem právních předpisů a vztahují se též k jiné době. Takovýto výklad je sám o sobě v právním státě při uplatňování státní moci zcela nepřípustný, zejména jde-li o výklad k tíži subjektu stojícího vně správy a proti jeho legitimnímu očekávání. Pro výklad a aplikaci právní normy je podstatné to, co zákonodárce skutečně napsal v právním předpisu a nikoliv to, co podle nynějšího tvrzení celních orgánů a orgánů EU údajně napsat chtěl. Kdyby zákonodárce chtěl postihnout antidumpingovým clem i rohože vyrobené ze skleněné stříže, pak to mohl a měl výslovně uvést, jako to uvedl u stříže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm.

Žalobce odmítl a pokládal za nesprávný názor žalovaného, že rozhodující skutečností, která má vliv na to, zda bude rohož v případě dovozu z ČLR podléhat antidumpingovému clu, je druh skleněného vlákna, ze kterého je rohož vyrobena a nikoliv to, zda se jedná o vlákno sekané či nikoliv. Žalobce poukázal na doslovné znění prováděcího nařízení, z něhož je patrné, že podléhají-li antidumpingovému clu rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, tak *a contrario* mu nepodléhají žádné jiné skleněné rohože a rozhodně mu nepodléhá dotčené zboží, které objektivně a prokazatelně není vyrobeno z nekonečných skleněných vláken, nýbrž ze skleněné stříže.

Dále žalobce poukázal na fakt, že antidumpingové clo bylo nejprve zavedeno nařízením Komise (EU) č. 812/2010 ze dne 15. 9. 2010, o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z ČLR, na které až později navázalo prováděcí nařízení č. 248/2011. Již nařízení č. 812/2010 se podrobně zabývalo okruhem zboží, na které má antidumpingové clo dopadat, když v části B, bod 1 odst. 17 uvádělo, že se antidumpingové řízení týká čtyř základních typů výrobků z nekonečných skleněných vláken, a to: stříže, pramenců, rohoží a příže. Nejednalo se však o výrobky z těchto výrobků. Dle názoru žalobce žalovaný tuto skutečnost zcela opomíjí a při svých úvahách se snaží za použití různých argumentů udržet svůj nesprávný názor.

Dále žalobce poukázal na termín „*filament*“ s nímž žalovaný operoval v napadeném rozhodnutí. Dle žalobce lze v odborné literatuře, např. i ve Wikipedii vyhledat, že výraz „*filament*“ je v textilní terminologii mezinárodním označením pro všechna vlákna neomezené délky, resp. všechna umělá vlákna s výjimkou vláken, která jsou stříhána, řezána nebo trhána na určitou staplovou délku, a pro přírodní hedvábí. Žalobce se tak ztotožňuje s českým

překladem tohoto termínu jako „*nekonečné skleněné vlákno*“ a nesouhlasí s tvrzením, že český překlad je zužujícím ve vztahu k jiným jazykovým mutacím.

V závěru žalobce shrnul, že v případě, že vysvětlivky k harmonizovanému systému (dále jen „HS“), resp. vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře (dále jen „KN“) rozdělují rohože ze skleněných vláken na rohože ze stříže a rohože z nekonečných vláken, nelze legálně ani rozumně dojít k závěru, že rohože ze stříže skleněných vláken a rohože z nekonečných skleněných vláken jsou jedním a tím samým zbožím. Podléhají-li antidumpingovému clu rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, nepodléhají mu žádné jiné skleněné rohože. Nezákonnost napadených rozhodnutí žalobce spatřoval též v porušení ustanovení o řízení, když žalovaný před vydáním rozhodnutí neseznámil žalobce s novými podklady, které shromáždil, a nebyly podkladem pro vydání prvoinstančního rozhodnutí. Tím byl žalobce přímo zkrácen na svých právech. Navrhl, aby soud napadená rozhodnutí zrušil a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svých vyjádřeních k podaným žalobám navrhl, aby soud žaloby zamítl, neboť byl přesvědčen, že napadená rozhodnutí včetně předcházejících rozhodnutí prvoinstančních, byla vydána po řádném posouzení všech důkazních prostředků a v souladu s platnými právními předpisy. K žalobní námitce, v níž žalobce tvrdil, že rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí, zda zboží podléhá antidumpingovému clu, je popis zboží uvedený v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení, a to s poukazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s těmito závěry Nejvyššího správního soudu, neboť ty stanovují, že vymezení výrobku, na nějž dopadá konečné antidumpingové clo, se určuje kombinací popisu výrobku v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení a popisem výrobku podle příslušných kódů KN. Podle popisu výrobku uvedeného k položce 7019 31 HS, na který popis k položce 7019 31 00 KN odkazuje, jsou rohože ploché výztuže ze skleněných pramenů skládající se z několika set paralelních filamentů nepravidelně rozdělených (překřížených). Tato vlákna mohou být sekaná (rohože ze stříže) nebo nesekaná (rohože z nekonečných vláken) a jsou spojena pomocí vhodného pojiva nebo prošívání. Zachovávají si svůj tvar ve formě rovnoběžných filamentů, které lze jednotlivě z rohože oddělit rukou, aniž by došlo k jejímu poškození. Žalovaný je toho názoru, že z uvedeného vyplývá, že veškeré skleněné rohože jsou vyrobeny z několika set paralelních filamentů (nekonečných vláken), přičemž tyto filamenty mohou být sekané (rohože ze stříže) nebo nesekané (rohože z nekonečných vláken). V obou případech se však stále jedná o rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken). K námitce žalobce týkající se porušení ustanovení o řízení zejm. § 115 odst. 2 daňového řádu, žalovaný uvedl, že žalobce sám zařadil dovážené zboží do podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90, která podléhá antidumpingovému clu. Prvoinstanční celní úřad podané celní prohlášení přijal, údaje v celním prohlášení neověřoval a zboží propustil do volného oběhu, přičemž použití příslušných celních předpisů upravujících celní režim volného oběhu se v souladu s čl. 71 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex společenství, v platném znění (dále jen „celní kodex“), opíralo o údaje uvedené v celním prohlášení. Vzhledem k tomu, že dovážené zboží automaticky podléhá antidumpingovému clu, neměl celní úřad důvod zahajovat řízení ve smyslu čl. 68 an. celního kodexu, či podané celní prohlášení rozporovat a zboží do navrženého režimu volného oběhu na základě deklarovaných údajů případně nepropustit. Žalovaný dále nesouhlasil s námitkou žalobce, že výše uvedené názory a odpovědi evropských institucí byly skutečnostmi novými, které byly získány až v odvolacím řízení. Žalovaný uvedl, že celní správě byly výsledky zasedání výboru pro celní kodex týkající se sazebního zařazování předmětného zboží a uplatňování antidumpingového cla na dovozy předmětného zboží z ČLR známy již v době propuštění zboží do volného oběhu

a celní úřad také v souladu s těmito výsledky antidumpingové clo již při propuštění předmětného zboží do volného oběhu žalobci vyměřil. Naproti tomu žalovaný poukázal na fakt, že žalobci tyto skutečnosti známy být musely, neboť s nimi byl seznámen již v rámci řízení týkajícího se ve svém meritů stejné věci, a to v rámci odvolacího řízení č. j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5. 3. 2014. K námitce žalobce, že v případě názorů a odpovědí evropských institucí se jedná jen o právně nezávazné názory jiného orgánu veřejné moci, jež jsou navíc v rozporu s obsahem právních předpisů a vztahují se i k jiné době, žalovaný uvedl, že v obecné rovině lze jako podkladu pro rozhodnutí užít všech prostředků, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně, a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to včetně případných výkladových stanovisek kompetentních orgánů a institucí Evropské unie. Žalovaný dále doplnil, že v případě Evropské komise se navíc jedná o orgán, v jehož gesci je mimo jiné vydávání KN, vysvětlivek k ní a zároveň se jedná o orgán, který samotné nařízení č. 812/2010 vydal. Bezpochyby se tak jedná o instituci v dané věci právně nadanou, jejíž výklad pojmu „rohože z nekonečných skleněných vláken“ ve smyslu prováděcího nařízení, vysvětlivek ke KN a jednotlivých podpoložek KN žalovaný považuje za správný a naplňující smysl a účel prováděcího nařízení. Dále žalovaný odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a navrhl zamítnutí žalob.

Ze správních spisů předložených žalovaným správním orgánem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Z obsahu spisu vztahujícímu se k napadenému rozhodnutí 26542-5 je zřejmé, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s. r. o. se sídlem Chrastavice, U Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, rohože ze skleněné stříže. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 Nákladové kusy a popis zboží, skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídatným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 16.292 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 688.297,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína. Na základě podaného celního prohlášení rozhodl prvoinstanční správní orgán, rozhodnutím MRN 14CZ5100001FAWEH31 ze dne 27. 1. 2014, o propuštění dováženého zboží do navrhovaného celního režimu, volný oběh zboží, přičemž žalobci vyměřil jak dovozní clo ve výši 48.181,- Kč, tak i clo antidumpingové ve výši 50.246,- Kč, jež vyměřil v souladu s prováděcím nařízením Rady (EU) č. 248/2011. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, ve kterém navrhl, aby prvoinstanční rozhodnutí bylo změněno tak, že antidumpingové clo nebude žalobci vyměřeno a předsáno k úhradě. Žalobce byl přesvědčen, že dovážené zboží antidumpingovému clu nepodléhá, neboť se jedná o rohože ze skleněné stříže a nikoli o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken. Odvoláním napadené rozhodnutí považuje za zjevně nesprávné a nezákonné pro rozpor s reálným stavem skutkovým a s právními předpisy. Ačkoliv žalobce své odvolání odůvodňuje ve své podstatě shodně jako žalobu, považuje soud za vhodné zmínit skutečnost, že v rámci odvolání žalobce uvedl, že v celním řízení navrhoval odebrání vzorků dováženého zboží za účelem prokázání skutečnosti, že se jedná o rohože ze skleněné stříže a nikoliv o rohože z nekonečného skleněného vlákna, aby v případném odvolacím řízení nedošlo k důkazní nouzi. Této žádosti nebylo celním orgánem vyhověno, přestože věděl, že žalobce nesouhlasí s vyměřením antidumpingového cla. Žalobce z tohoto důvodu předpokládá, že celní úřad neměl a nemá

pochybnosti o tom, že se jedná o rohože ze skleněné stříže. Žalovaný napadeným rozhodnutím 26542-5 odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Poukázal, že problematikou sazebního zařazování rohoží ze skleněných střížových vláken a následně i dopadu prováděcího nařízení na dovoz tohoto zboží z ČLR se podrobně zabývalo Generální ředitelství pro daně a celní unii (dále jen „GR TAXUD“) na 103. zasedání Výboru pro celní kodex ve dnech 6.-8. 2. 2013, jehož se účastnili i zástupci z České republiky, přičemž projednávána byla otázka, zda sazebně zařadit rohože ze skleněných vláken vyrobené z filamentů (nekonečných vláken), které jsou sekané (stříž), pod kód KN 701931 10 jako „rohože vyrobené z filamentů/nekonečných vláken“, na které se vztahuje ustanovení o antidumpingovém clu nebo pod kód KN 701931 90 jako „ostatní rohože“, které antidumpingovému clu nepodléhají. GR TAXUD uvedlo, že kód KN 701931 10 se vztahuje na výrobky vyrobené z filamentů (bez ohledu na to, zda jsou sekané či nikoliv), a také podle Vysvětlivek k HS pro položku 701931 jsou jak rohože z přerušovaných pramenů, tak rohože z nekonečného vlákna vyrobeny z filamentů, přičemž výrazy „filamenty“ a „nekonečné filamenty/vlákna“ lze užívat jako synonyma a spadají pod ně též výrobky ze stříže. GR TAXUD dále ke KN platné pro rok 2013 konstatovalo, že kód KN 701931 10 byl vytvořen pro rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken) s výjimkou rohoží ze skleněné vlny a kód 701931 90 byl vytvořen pro rohože vyrobené ze skleněné vlny. Nicméně podle rozhodnutí Světové celní organizace (WCO), byly následně rohože ze skleněné vlny zařazovány do položky 7019 39 HS a v konečném důsledku tedy zůstala podpoložka 7019 31 90 KN „prázdná“, a proto byla v KN platné pro rok 2014 zrušena. Ve svém rozhodnutí žalovaný též poukázal na závěr zasedání výboru pro celní kodex, který stanovil, že *„kód KN 701931 10 se vztahuje na výrobky z filamentů, bez ohledu na to, zda jsou sekané či nikoliv, a také podle Vysvětlivek k HS pro položku 7019 31, jak rohože z přerušovaných pramenů, tak rohože z nekonečného skleněného vlákna, jsou výrobky z filamentů: „Rohože jsou plošné vyztužovací výrobky ze skleněných pramenů, které sestávají z několika stovek paralelních filamentů rozložených v náhodném uspořádání“*. Žalovaný ve svém rozhodnutí k tomuto závěru doplnil, že zboží zařazované v roce 2013 pod tuto podpoložku KN 701931 10, podléhalo antidumpingovému clu. Žalovaný je přesvědčen, že tento závěr lze aplikovat i na dovozy rohoží ze skleněných střížových vláken realizované v roce 2014. K obdobnému závěru došla i Evropská komise, Generální ředitelství pro obchod, Ředitelství H – ochrany obchodu, Antidumpingového a antisubvenčního výboru ve svém stanovisku ze dne 29. 1. 2014, ze kterého vyplývá, že rohože vyrobené ze stříže spadají pod obecný pojem „rohože vyrobené z nekonečných vláken (filamentů)“ a podléhají tudíž antidumpingovému clu uloženému prováděcím nařízením. Jinými slovy, jediným typem rohoží, který pod tento pojem nespadá, jsou rohože ze skleněné vlny. Žalovaný uvedl, že s výše uvedenými závěry výboru pro celní kodex, tak se stanoviskem Evropské komise, byl seznámen již v rámci předchozích odvolacích řízení týkajících se ve svém meritě stejné věci (viz. č.j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5. 3. 2014), tedy v době podání odvolání proti napadenému rozhodnutí, mu byly tyto závěry známy. Pro rozhodnutí, zda dovážené zboží podléhá antidumpingovému clu, je rozhodující druh vlákna, z něhož je rohož vyrobená. Ačkoliv na druhé straně sám přiznává, že termín „*filament*“ v české jazykové verzi prováděcího nařízení překládaný jako „nekonečné vlákno“, případně jen „vlákno“, může působit interpretační potíže. Žalovaný v rámci odvolacího řízení porovnal znění čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení, uvádějící popis výrobků, na které se vztahuje antidumpingové clo, v několika jazykových verzích (české, slovenské, polské, anglické, německé), přičemž upozornil na to, že každá jazyková verze unijního předpisu je stejně autentická a má v principu stejnou relevanci. Porovnáním několika jazykových verzí, dospěl žalovaný k závěru, že v některých případech hovoří překlad prováděcího nařízení o „rohožích vyrobených z nekonečných skleněných vláken“ v jiných případech o „rohožích vyrobených ze skleněných vláken“. Dle názoru žalovaného však není

možné, spokojit se při výkladu čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení pouze s prostým jazykovým výkladem, ale je nutno přihlídnout též ke smyslu a účelu právní normy, přičemž rozhodující je smysl a účel normy, nikoliv samotná její dikce. Účelem prováděcího nařízení je poskytnout ochranu vnitřnímu trhu Evropské unie před dumpingovým dovozem některých výrobků z nekonečných skleněných vláken z ČLR, a to formou uvalení antidumpingového cla na tyto výrobky. V anglickém a německém znění čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení, se termín „*filament*“ vyskytuje v takové souvislosti, že lze jednoznačně dovodit, že se jedná o skleněná vlákna v širším slova smyslu (tj. „nekonečně“ dlouhá i nasekaná), přičemž z preambule nařízení je zřejmé, že z antidumpingového opatření byla z určitých důvodů vyřazena skleněná příze a skleněná vlna. Z těchto pasáží, dle žalovaného nijak nevyplývá, že by z antidumpingového opatření měly být vyňaty též rohože ze sekaných (střížových) nekonečných vláken. Dále žalovaný upozornil na skutečnost, že ve více jazykových verzích (např. anglické, francouzské, německé, polské, slovenské), se v názvu předpisu vyskytuje slovo „nekonečná“ či „kontinuální“ ve spojení s výrazem „*filament*“, avšak v samotném čl. 1 odst. 1 již tento přívlastek neobjevuje. Prováděcí nařízení naopak ve výčtu dotčených výrobků uvádí v čl. 1 též stříž, kterou nelze v úzkém slova smyslu podřadit pod termín „nekonečná vlákna“. Na základě výše uvedeného, je žalovaný toho názoru, že z terminologie názvu předpisu a z terminologie použité v čl. 1 tohoto předpisu, lze dovodit, že pod termín „nekonečná vlákna“ lze v širším slova smyslu podřadit jak nekonečná vlákna, tak i vlákna sekaná. Obdobně jako žalovaný uvedl ve svém vyjádření k žalobě popsaném výše, tak i v napadeném rozhodnutí je žalovaný toho názoru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se žalobcem uvedenými rozhodnutími Nejvyššího správního soudu, týkající se oprávnění celních orgánů uvalit antidumpingové clo, založené na kombinaci popisu výrobku a kódů KN. Žalovaný uzavřel, že v kontextu vysvětlivek k HS, závěru ze zasedání Výboru pro celní kodex a stanoviska Evropské komise, rohože ze střížových skleněných vláken spadají pod obecnější pojem rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken a dopadá tak na ně konečné antidumpingové clo. V závěru napadeného rozhodnutí zhodnotil žalovaný jako irelevantní námitku žalobce týkající se jeho žádosti o provedení odběru vzorku z dováženého zboží v průběhu celního řízení, neboť tato žádost nebyla ze spisového materiálu patrná.

Z obsahu spisu vztahujícímu se k napadenému rozhodnutí 26542-4 vyplývá, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, U Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, rohože ze skleněné stříže. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 nákladové kusy a popis zboží, skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídatným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 15.744 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 564.482,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína. Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 27. 1. 2014, č.j.: MRN 14CZ51000019HJJ6M4 rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 39.514,- Kč a antidumpingové clo ve výši 41.208,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím 26542-4. Odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů i odůvodnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu jsou obsahově shodná s těmi, jež byly podrobně uvedeny výše.

Z obsahu spisu vztahujícímu se k napadenému rozhodnutí 26540-3 vyplývá, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, U Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, rohože ze skleněné stříže. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 nákladové kusy a popis zboží, skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídatným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 33.080 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 1.301.812,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína. Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 28. 2. 2014, č. j.: MRN 14CZ51000016EVWA16 rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 91.127,- Kč a antidumpingové clo ve výši 95.033,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím 26540-3. Odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů i odůvodnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu jsou obsahově shodná s těmi, jež byly podrobně uvedeny výše.

Z obsahu spisu vztahujícímu se k napadenému rozhodnutí 29745-7 vyplývá, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, U Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, rohože ze skleněné stříže. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 nákladové kusy a popis zboží, skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídatným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 16.160 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 688.698,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína. Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 26. 3. 2014, č. j.: MRN 14CZ5100001GFS90 rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 48.209,- Kč a antidumpingové clo ve výši 50.275,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím 29745-7. Odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů i odůvodnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu jsou obsahově shodná s těmi, jež byly podrobně uvedeny výše.

Z obsahu spisu vztahujícímu se k napadenému rozhodnutí 29745-2 vyplývá, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, U Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, rohože ze skleněné stříže. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 nákladové kusy a popis zboží, skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídatným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 46.444 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 1.853.660,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost

JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína. Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 7. 4. 2014, č. j.: MRN 14CZ51000015BA5327 rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 129.757,- Kč a antidumpingové clo ve výši 135.318,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím 29745-2. Odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů i odůvodnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu jsou obsahově shodná s těmi, jež byly podrobně uvedeny výše.

Z obsahu spisu vztahujícímu se k napadenému rozhodnutí 31328-2 vyplývá, že Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s.r.o., se sídlem Chrastavice, U Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, rohože ze skleněné stříže. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 nákladové kusy a popis zboží, rohože ze skleněné stříže a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídatným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 16.232 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 691.048,- Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína. Celní úřad pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 14. 5. 2014, č. j.: MRN 14CZ51000016L0Z583 rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 48.374,- Kč a antidumpingové clo ve výši 50.447,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím 31328-2. Odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů i odůvodnění odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu orgánu jsou obsahově shodná s těmi, jež byly podrobně uvedeny výše.

Vzhledem k tomu, že napadená rozhodnutí spolu skutkově souvisejí, Městský soud v Praze usnesením ze dne 20. 7. 2017 podle § 39 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) podané žaloby spojil ke společnému projednání a rozhodnutí.

Městský soud v Praze na základě žalob přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je zčásti důvodná. Soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem. Má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Soud předně poukazuje na to, že v prakticky totožných věcech (jednalo se rovněž o rozhodnutí ze dne 8. 7. 2014, kterým žalovaný posuzoval vyměření antidumpingového cla žalobci za dovoz rohoží ze střížových skleněných vláken) v nedávné době rozhodoval, a to např. v rozsudcích ze dne 29. 3. 2017, č. j. Af 49/2014, 25. 4. 2016, č. j. 11Af 50/2014 – 54, 14. 10. 2016, č. j. 10 Af 59/2014 – 64, a č. j. 10 Af 60/2014 – 51. K této problematice se rovněž velmi podrobně vyjádřil i Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015 – 272. Za situace, kdy je podstata napadeného rozhodnutí shodná a žalobce uplatnil obdobné žalobní námitky, nemá soud žádný rozumný důvod revidovat svůj právní

názor uvedený v citovaných rozsudcích, na které v podrobnostech odkazuje a níže shrnuje jejich podstatné závěry.

Stěžejním argumentem žalobce je to, že v případě jím dováženého zboží se nejednalo o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, ale o rohože ze skleněné stříže, jež nepodléhají konečnému antidumpingovému clu. Podstatou nyní posuzované věci je tedy posouzení zákonnosti uložení konečného antidumpingového cla na základě nařízení č. 248/2011, jehož bod 11, označený jako „dotčený výrobek“ stanoví, že dotčeným výrobkem je „*stříž (chopped strands) ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm, pramence (rovings) skleněných vláken, lunta a příze z nekonečných skleněných vláken a rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 7019 11 00, 7019 12 00, 7019 19 10 a ex 7019 31 00*“. Podle článku 1 bod 1 citovaného nařízení se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu stříže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm, pramenců skleněných vláken, s výjimkou pramenců skleněných vláken, které jsou impregnovány a povrstveny a mají ztrátu žíháním více než 3 % (jak je stanoveno v normě ISO 1887), a rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 70191100, ex70191200 a ex70193100 (kódy TARIC 7019120021, 7019120022, 7019120023, 7019120024, 7019120039, 7019310029 a 7019310099) a pocházejících z Čínské lidové republiky. Antidumpingové clo na předmětné dovozy bylo uvaleno ve výši 13,8 %.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015 – 272, konstatoval, že podle nařízení Komise (ES) č. 948/2009 ze dne 30. 9. 2009, kterým se měnila příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, (celní sazebník pro rok 2010), a podle nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. 10. 2010, kterým se měnila příloha I nařízení č. 2658/87, (celní sazebník pro rok 2011), nebyla položka 7019 31 Harmonizovaného systému dále roztržena a sedmé a osmé místo bylo označeno jen číslicemi 00. Do čísla Harmonizovaného systému 7019 spadala skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny) a do položky Harmonizovaného systému 31 spadaly rohože (bez dalšího právně závazného roztržení). Z hlediska členění TARIC, který určuje deváté a desáté místo kódu zboží, byla podpoložka KN 7019 31 00 roztržena do dne 16. 9. 2010 na rohože s nízkou kapacitou absorpce vlhkosti, určené výhradně pro použití v civilních letadlech (kód 20), a rohože ostatní (kód 90). S účinností ode dne 17. 9. 2010 bylo toto roztržení z hlediska TARIC změněno z kódů 20 na 21 a z 90 na 91, přičemž původní rohože ostatní byly dále roztrženy na rohože ze skleněné vlny (kód 91) a ostatní (kód 99). Následně bylo uvedené rozčlenění změněno s účinností ode dne 1. 1. 2012 nařízením Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. 9. 2011, kterým se měnila příloha I nařízení č. 2658/87 (celní sazebník pro rok 2012).

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015 - 272, vložil postup při zařazování zboží do kombinované nomenklatury následujícím způsobem: Nejprve je třeba (1) přesně určit fyzické vlastnosti zboží a užití, k němuž je určeno; dále (2) je třeba s ohledem na znění položek příslušných tříd a kapitol (a) provést prozatímní zařazení na základě užití, k němuž je zboží určeno, a (b) provést prozatímní zařazení na základě fyzických vlastností zboží; v následující fázi (3) je třeba určit, zda společné posouzení znění položek a poznámek tříd a kapitol umožňuje jednoznačné a přesné zařazení; není-li to možné (4), musí být střet norem vyřešen použitím dalších interpretačních pravidel; nakonec (5) je třeba provést zařazení do (a) podpoložky harmonizovaného systému a (b) podpoložky kombinované nomenklatury.

Tabulka kombinované nomenklatury

7019	Skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny) Skleněná vlákna patřící do tohoto čísla se vyrábějí z textilního skla, tj. ze skleněných výrobků, jejichž filamenty jsou většinou navzájem paralelní. <u>Existují dva druhy textilního skla:</u> nekonečné skleněné vlákno sestávající z velkého počtu nekonečných paralelních filamentů s průměry obvykle mezi 5 a 15 µm (mikronů). Tyto filamenty drží pohromadě ve vláknu (nekonečný pramen nebo pramenec) pomocí „klíždla“ (obvykle plastový materiál); vzhled těchto pramenců je podobný pramenům hedvábných pramenců, skleněné střížové vlákno sestávající z mnoha filamentů různých délek a poskytující pramence, které jsou měkké a chlupatého vzhledu.
7019 11 00	Stříž (chopped strands) o délce nejvýše 50 mm Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 11.
7019 12 00	Pramence (rovings) Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 12.
7019 19 90	Ze střížových vláken Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 19. Do této podpoložky patří příze vyrobená ze střížových vláken.
7019 31 00	Rohože Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 31.
7019 32 00	Tenké listy (závojevina) Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 32.

Z uvedené tabulky je zřejmé, že existují dva odlišné druhy skleněných vláken, ze kterých mohou být vyráběny výrobky spadající do jednotlivých podkategorií KN (stříž, pramence, příze, rohože, závojevina). Nejpřehledněji rozdílnost dané problematiky ukazují Vysvětlivky ke KN z roku 2016 (2016/C 30/04). Podle článku 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážky nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 (1) se Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie (2) mění takto: *Na straně 279 se vysvětlivka k číslu: „7019 Skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny)“ nahrazuje tímto: „7019 Skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny).*

Skleněná vlákna tedy zahrnují dvě hlavní kategorie:

- textilní skleněná vlákna (skleněná vlákna z filamentů) vyrobená z textilního skla, tj. skleněné výrobky, jejichž filamenty jsou většinou navzájem paralelní; textilní skleněná vlákna se většinou používají jako výztuž jiných materiálů, např. kompozitů, plastů,
- vlákna ze skleněné vlny; vlákna ze skleněné vlny (náhodně orientovaná vlákna) vyrobená rotačním spřádáním, užívají se převážně k izolačním účelům.

Existují tak dva druhy textilního skleněného vlákna:

- prvním je (nekonečné) skleněné vlákno z filamentů, které se skládá z velkého počtu nekonečných paralelních filamentů s průměry obvykle mezi 3 µm (3 mikronů);

po vytvoření jsou tyto nekonečné filamenty spojené do pramene podle své velikosti (takzvané „klížení“), který je navržený tak, aby usnadňoval další výrobní kroky (řezání, vinutí, kroucení, tkaní atd.); meziprodukty se pak používají na výrobu některých komerčních druhů výrobků ze skleněných vláken (stříž, pramence, příze atd.),

- druhým je nesouvislé skleněné vlákno z filamentů (střížové skleněné vlákno), které se skládá z filamentů krátké délky řezaných nebo lámaných během výrobního procesu a tažených do nekonečného pramene volně spojených vláken; obvykle se užívají ve tkaninách, například na obkládání stěn ve stavebnictví a ve stavebním odvětví.

Textilní skleněná vlákna lze dále zpracovávat na tyto výrobky tohoto čísla:

- rohože a síťoviny z chemicky vázaných vláken, tj. rohože ze stříže, rohože z nekonečných pramenů a typické netkané výrobky jako tenké listy (závojovina), kladené síťoviny (laid crims) atd.,
- textilie z mechanicky vázaných vláken, tj. tkaniny, nekrimpované textilie, pletené textilie, háčkové textilie, vpichované textilie jako například tkaniny z pramenců, otevřené síťoviny, sítě.“

Podle nařízení č. 248/2011 (bod 11) je dotčeným výrobkem: stříž (*podkategorie skleněných vláken KN 7019 11 00*), pramence (*KN 7019 12 00*), lunta a příze z nekonečných skleněných vláken a rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken s výjimkou rohoží ze skleněné vlny. Podle nařízení č. 812/2010 (body 15 a 17) je ve vztahu k dotčenému zboží bod 15 identický s bodem 11 nařízení č. 248/2011 a bod 17 pak dále uvádí, že „toto řízení se týká čtyř základních typů výrobků z nekonečných skleněných vláken – tj. stříže, pramence, rohože - s výjimkou rohoží ze skleněné vlny a příze.“ Nejvyšší správní soud dovodil, že zatímco v bodu 17 jsou uvedeny jen rohože s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, bod 15 zcela jasně uvádí rohože z nekonečných skleněných vláken a označuje nařízení, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházející z Čínské lidové republiky.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že bylo-li tedy cílem zákonodárce postihnout antidumpingovým clem i rohože vyrobené ze skleněné stříže, pak to měl výslovně uvést a z textu právního předpisu to musí explicitně vyplývat. Uvedl-li ovšem zákonodárce, že antidumpingovému clu podléhají jen rohože z nekonečných skleněných vláken, pak se Nejvyšší správní soud musel ztotožnit s názorem stěžovatele, že s odstupem času nelze rozumně a po právu dovozovat, že i skleněná stříž je vyrobená z nekonečných skleněných vláken, a proto rohože vyrobené ze skleněné stříže jsou rohožemi vyrobenými z nekonečných skleněných vláken.

Nejvyšší správní soud poukázal na skutečnost, že závěr, podle něhož výrobkem z nekonečných skleněných vláken je samotná stříž, neodpovídá výše uvedené tabulce KN, protože podle ní stříž a rohože jsou jednotlivé produkty z textilních skleněných vláken, které jsou na stejné úrovni a jsou odlišeny KN – 7019 11, a 7019 31. Je-li proto spornou otázkou zařazení zboží v podobě rohože z nekonečného skleněného vlákna nebo rohože ze stříženého vlákna, je nezbytné vyhledat v tabulce vysvětlivek začátek k položce 7019 a pak pokračovat ve čtení tabulky směrem dolů ve směru (skleněné střížové vlákno - nadřazený pojem stříž - podkategorie) a patrně samotná stříž tak může být vyrobena jak z nekonečného skleněného vlákna, tak i ze skleněného střížového vlákna. Pro účely posouzení nyní projednávané věci je třeba mít na zřeteli, že antidumpingovému clu podléhá jen stříž vyrobená z nekonečného

skleněného vlákna. Pokud je samotná stříž vyrobená z nekonečného skleněného vlákna a z této stříže je následně vyrobena rohož, pak lze uvažovat o tom, že tato rohož bude podrobena antidumpingovému clu, neboť by to odpovídalo smyslu a účelu nařízení zdanit výrobky z nekonečného skleněného vlákna. Nejvyšší správní soud se však neztotožnil s tvrzením žalovaného, že rohož vyrobenou ze skleněných střížových vláken lze zahrnout pod pojem „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken“, neboť tento závěr z KN bezprostředně nevyplývá. Pro uložení antidumpingového cla není rozhodující TARIC kód, ale kombinace popisu výrobku v čl. 1 odst. 1 nařízení a popisu výrobku podle příslušných kódů kombinované nomenklatury. Antidumpingové clo se tedy neukládá na dovoz veškerého zboží ze třetích zemí uvedeného pod příslušným kódem kombinované nomenklatury, ale jen na tu část zboží, která je uvedena popisem výrobku v úvodu článku 1 odst. 1 nařízení. Sazba konečného antidumpingového cla je pak v čl. 1 nařízení stanovena v závislosti na zemi původu zboží a výrobce zboží.

Nejvyšší správní soud odkázal na svůj předchozí rozsudek ze dne 23. 3. 2011, č. j. 1 Afs 101/2010 - 83, publ. pod č. 2374/2011 Sb. NSS, v němž uvedl, že rozhodující pro uložení antidumpingového cla podle čl. 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006 je dovoz výrobků definovaných v tomto článku. Kódy TARIC (případně doplňkové kódy TARIC) obsažené v tomto nařízení samy o sobě uložení konečného antidumpingového cla nezakládají, nýbrž slouží pouze jako stručná identifikace dovozů, na něž čl. 1 nařízení dopadá. Užití kódů TARIC v celním řízení je záležitost čistě praktická, neboť jinak by bylo třeba vždy přesně slovně popisovat dovážené výrobky.

Nejvyšší správní soud za použití shora citovaných argumentů tedy v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015 - 272, dospěl k závěru, že „[z]a situace, kdy vysvětlivky ke KN rozdělují rohože ze skleněných vláken na rohože ze stříže a rohože z nekonečných vláken, je samotným zákonodárcem považována pro účely uplatňování antidumpingového cla za výrobek z nekonečných skleněných vláken stříž stejně jako rohož (na stejné úrovni). Nelze proto dojít k jinému závěru, než že rohož vyrobená ze skleněné stříže není výrobkem, na který se vztahuje antidumpingové řízení a antidumpingové clo, neboť není rohoží vyrobenou z nekonečných skleněných vláken. Rohož ze skleněné stříže nekonečného skleněného vlákna je až výrobkem z jiného výrobku z nekonečného skleněného vlákna. Zákonodárce rohož vyrobenou z jiného výrobku z nekonečných skleněných vláken, tedy ze stříže nekonečných skleněných vláken, výslovně neoznačuje za výrobek, jehož se týká antidumpingové řízení.“

Výše uvedené závěry lze plně vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Nejvyšší správní soud sice rozhodoval za odlišných procesních okolností (celní úřad ve věci řešené Nejvyšším správním soudem na základě provedené kontroly stěžovateli doměřil antidumpingové clo a zároveň mu vyčíslil penále), avšak relevantní skutkové a právní okolnosti vztahující se k rozhodnému závěru ohledně výkladu hmotného práva jsou v nyní posuzovaném řízení v zásadě stejné. Pokud Nejvyšší správní soud dospěl k jednoznačnému závěru, že rohož vyrobená ze skleněné stříže není výrobkem, na který se vztahuje antidumpingové clo, pak nemůže obstát napadené rozhodnutí, jehož rozhodovací důvod je založen na závěru zcela opačném. S ohledem na to považuje soud za nadbytečné v intencích dalších žalobních námitek posuzovat, zda žalovaný k tomuto (nesprávnému) závěru dospěl procesně bezvadným způsobem.

Z výše popsaných důvodů soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů řízení o podané žalobě. Náklady představují zaplacený soudní poplatek z podaných žalob (6 x 3.000 Kč) a odměna za zastoupení žalobce advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném po 1. 1. 2013. Vzhledem ke spojení věcí vycházel soud při stanovení výše odměny za zastupování z ustanovení § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., podle něhož při spojení věcí se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Tarifní hodnota u žalob na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu je částka 50.000 Kč (9 odst. 4 písm c) vyhlášky č. 177/1996 Sb.), součet tarifních hodnot za 6 spojených věcí představuje částku 300.000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby u této tarifní hodnoty představuje částku 9.500 Kč (§ 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby - § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb.), náleží odměna ve výši 19.000 Kč. Součástí odměny jsou režijní paušály po 300,- Kč v každé věci (§ 13 vyhl. č. 177/1996 Sb.) za každý samostatně učiněný úkon v celkové výši 3.600 Kč (v každé věci dva paušály, za 6 žalob dvanáct). Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení částku 22.600 Kč. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty. Celkem náklady řízení, s připočtením částky za soudní poplatky ve výši 18.000 Kč, představují částku 45 346 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. září 2017

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J.